

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ระบบโลจิสติกส์ (Logistics System) เป็นแนวคิดและระบบในการประกอบธุรกิจอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการทำการค้าและธุรกิจทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งแนวคิดหรือเป้าหมายของระบบโลจิสติกส์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการขั้นสูงสุด โดยมีการจัดหาสินค้าที่ถูกต้องตรงตามความต้องการ และสามารถขนส่งสินค้าไปยังผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้รับสินค้าที่ปลายทางได้ทันเวลาและมีประสิทธิภาพโดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สินค้าระหว่างการขนส่งหรือในระหว่างที่สินค้ายังไม่ถึงมือของผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการ ประกอบกับมีวัตถุประสงค์ในการลดต้นทุนให้ได้มากที่สุดเพื่อที่จะสามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่นได้ ซึ่งแนวคิดหรือเป้าหมายของโลจิสติกส์นี้มีความสำคัญต่อการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศในปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง

ปัจจุบันในการประกอบกิจการทางด้านโลจิสติกส์มีขอบข่ายของกิจกรรมที่กว้างขวางและครอบคลุมเกือบทุกสาขางานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนในการเก็บรักษาสินค้าและกระจายสินค้า การขนส่ง (Transportation) การจัดซื้อ (Purchasing) การบรรจุหีบห่อ (Packaging) การจัดการคลังสินค้า (Warehousing) และการจัดการสินค้าคงคลัง (Inventory Management) ซึ่งจะเห็นได้ว่ากิจกรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นกิจกรรมตั้งแต่เริ่มต้นในการหาวัตถุดิบเพื่อผลิตสินค้าจนกระทั่งผลิตสินค้าเสร็จเรียบร้อยและกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

ในการประกอบกิจการทางด้านโลจิสติกส์นั้น จะมีทั้งผู้ให้บริการโลจิสติกส์¹ ที่ประกอบกิจการขนาดใหญ่แบบครบวงจร และผู้ให้บริการโลจิสติกส์ที่ประกอบกิจการขนาดปานกลางและขนาดเล็ก โดยผู้ให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics Service Provider) ที่ประกอบกิจการขนาดใหญ่ อาจจะมีการบริการและพัฒนาการให้บริการในทุกกิจกรรมในระบบโลจิสติกส์ (Logistics System)

¹ ในวิทยานิพนธ์นี้ หากมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นอย่างชัดเจนในเนื้อหาแล้ว การกล่าวถึงผู้ให้บริการโลจิสติกส์ จะมีความหมายเฉพาะผู้ให้บริการโลจิสติกส์ประเภท Third Party Logistics (3PL)

แบบครบวงจรนับตั้งแต่ในขั้นตอนของการผลิต ซึ่งได้แก่ การจัดหาวัตถุดิบ ถึงขั้นตอนของการบริโภค ได้แก่ การขนส่งสินค้าที่ผ่านการผลิต (Finished Goods) ซึ่งในลักษณะเช่นนี้ สถานภาพทางกฎหมายของผู้ให้บริการโลจิสติกส์จะมีสถานภาพที่หลากหลายขึ้นอยู่กับว่า ในขณะนั้น ผู้ให้บริการโลจิสติกส์ได้ให้บริการในกิจกรรมประเภทใด ส่วนผู้ให้บริการโลจิสติกส์ที่มีขนาดของการประกอบกิจการขนาดปานกลางและขนาดเล็กอาจจะให้บริการในกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งเป็นหลักตามความสามารถ และความเชี่ยวชาญของตน ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ว ในประเทศไทย การให้บริการทางด้านโลจิสติกส์จะเป็นการให้บริการในด้านการขนส่งเป็นหลัก

สำหรับประเทศไทยนั้น ในอดีตก่อนที่ระบบโลจิสติกส์จะเข้ามามีความสำคัญในการประกอบธุรกิจ ผู้ให้บริการทางด้านการขนส่งไม่ว่าจะเป็นการขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ จะใช้ชื่อในทางการค้าของตนในลักษณะที่เห็นได้ว่าเป็นผู้ประกอบการกิจการขนส่ง ซึ่งให้บริการด้านการขนส่งและบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการขนส่งเป็นหลัก เช่น มีคำว่า Sea Freight, Air Freight, Transport, Shipping, Ocean Freight ต่อท้ายหรือประกอบชื่อ เป็นต้น แต่ในปัจจุบัน การประกอบธุรกิจในด้านต่างๆ มีความตื่นตัวเป็นอย่างมากในการนำระบบโลจิสติกส์มาใช้ในการประกอบธุรกิจของตน และโดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้ประกอบการต่างๆ จะนำคำว่าโลจิสติกส์มาประกอบกับชื่อทางการค้าหรือชื่อในการประกอบธุรกิจของตน ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนในธุรกิจการขนส่ง โดยผู้ประกอบการขนส่งส่วนใหญ่มักจะนำคำว่าโลจิสติกส์มาใช้ แม้ว่าในธุรกิจของตน จะมีการให้บริการการขนส่งเพียงลักษณะเดียวหรือเพียงกิจกรรมเดียวก็ตาม ทำให้คนทั่วไปที่ไม่ได้มีนิยามพันธหรือติดต่อธุรกิจกับผู้ประกอบการเหล่านี้มีความเข้าใจว่าโลจิสติกส์ คือการขนส่งเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ จึงเห็นได้ว่าหากมีการเผยแพร่แนวความคิดเกี่ยวกับโลจิสติกส์และมีการกำหนดค่านิยามของโลจิสติกส์และสถานภาพของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ในทางกฎหมายอย่างชัดเจนแล้ว จะเป็นการลดความสับสนและสร้างความเข้าใจที่แท้จริงให้แก่คนทั่วไปได้อย่างมาก

แม้ว่าผู้ให้บริการโลจิสติกส์จะได้กระทำหลายหน้าที่หรือให้บริการหลายกิจกรรมและมีหลายสถานะในขณะเดียวกัน และถึงแม้ว่าการประกอบกิจการดังกล่าวจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับและมีประเด็นต่างๆ ที่จะต้องพิจารณาถึงผลตามกฎหมายมากมายและซับซ้อนก็ตาม แต่ในปัจจุบันก็ไม่มีกฎหมายฉบับใดที่ได้กำหนดเกี่ยวกับสถานภาพทางกฎหมายและความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้ให้บริการโลจิสติกส์เป็นการเฉพาะอย่างชัดเจน และคำพิพากษาของศาลที่เกี่ยวกับสถานภาพและความรับผิดชอบของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ ไม่ว่าจะเป็นคำพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางและ/หรือศาลฎีกาก็ตาม จะมี

ปรากฏค่อนข้างน้อยมาก และแม้ว่าคู่ความในคดีดังกล่าวจะเป็นผู้ให้บริการโลจิสติกส์ก็ตาม แต่ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นก็เป็นข้อพิพาทจากการขนส่งสินค้าและการบริการรับจัดการขนส่งสินค้าเกือบทั้งสิ้น ซึ่งมีได้มีประเด็นข้อพิพาทในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอื่นในระบบโลจิสติกส์ เนื่องจากผู้ให้บริการโลจิสติกส์และผู้ให้บริการอาจจะได้มีความตกลงหรือประนีประนอมยอมความในการชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้น โดยมีได้เสนอข้อพิพาทต่อศาลหรืออนุญาโตตุลาการ เพื่อประโยชน์และรักษาความสัมพันธ์ในการประกอบธุรกิจ จึงเป็นปัญหาที่จะกำหนดขอบเขตว่าผู้ให้บริการโลจิสติกส์ได้ให้บริการในกิจกรรมประเภทใดบ้าง และสถานภาพและความรับผิดชอบทางแพ่งเป็นเช่นไร

แม้ว่าในการพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการให้บริการในแต่ละกิจกรรมของผู้ให้บริการโลจิสติกส์เป็นกรณี จะทำให้สามารถทราบถึงสถานภาพของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ในเบื้องต้นและสามารถนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้ได้เป็นอย่างดีก็ตาม แต่หากจะให้กำหนดให้ชัดเจนว่าผู้ให้บริการโลจิสติกส์คือใคร มีการให้บริการอย่างไร มีสถานภาพและความรับผิดชอบในทางกฎหมายอย่างไร ก็จะเป็นการยากลำบากในการกำหนดให้ชัดเจนได้ จึงส่งผลให้เกิดความไม่แน่นอนและเกิดความสับสนในด้านกฎหมายที่จะกำหนดถึงสถานภาพและความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics Service Provider) โดยเฉพาะในประเด็นของสัญญาโลจิสติกส์ว่าเป็นสัญญาประเภทใด กิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้ข้อตกลงที่ได้ตกลงไว้ในสัญญาโลจิสติกส์จะส่งผลให้ผู้ให้บริการโลจิสติกส์มีความรับผิดชอบเฉพาะกิจกรรมหรือมีความรับผิดชอบในระบบความรับผิดชอบของสัญญาโลจิสติกส์ทั้งหมด เช่น หากสัญญาโลจิสติกส์ได้กำหนดกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการขนส่งด้วย ความรับผิดชอบของผู้ให้บริการโลจิสติกส์จะเป็นไปตามสัญญาทั้งหมด ซึ่งอาจจะถือว่าเป็นสัญญาจ้างทำของตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือเป็นสัญญาพิเศษที่ไม่ได้อยู่ภายใต้เอกเทศสัญญา หรือมีความรับผิดชอบตามระบบความรับผิดชอบของประเภทกิจกรรมแต่ละกิจกรรมที่ได้ให้บริการ กล่าวคือ ความรับผิดชอบของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ในส่วนของการขนส่งจะเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งหรือไม่ เป็นต้น

ในการให้บริการในกิจกรรมต่างๆ แต่ละกิจกรรมในระบบโลจิสติกส์ (Logistics System) ได้เกิดปัญหาด้านมาตรฐานความสามารถของการให้บริการในแต่ละกิจกรรม ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ผู้ให้บริการโลจิสติกส์จะต้องใช้ความรู้ความสามารถของตนเพียงใด และในมาตรฐานระดับใดในการให้บริการ และหากเกิดความเสียหายขึ้น ผู้ให้บริการโลจิสติกส์จะต้องรับผิดชอบอย่างไร และมีขอบเขตเพียงใด

นอกจากนี้ ผลกระทบที่สำคัญจากการให้บริการของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ คือ ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจของผู้รับบริการ เนื่องจากการให้บริการของผู้ให้บริการโลจิสติกส์จะมีลักษณะเด่นที่ชัดเจนทางด้านการวางแผนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนในการลำเลียงและการกระจายสินค้า การวางแผนในการควบคุมสินค้าคงคลัง การวางแผนในการจัดเก็บสินค้า ในคลังสินค้า การวางแผนการขนส่งสินค้า เป็นต้น ซึ่งการให้บริการทางด้านการวางแผนต่างๆ เหล่านั้น จะเป็นลักษณะการให้คำแนะนำและการให้ข้อมูลต่างๆ แก่ผู้รับบริการ หากเกิดความผิดพลาดในการวางแผนและการให้ข้อมูลต่างๆ แล้ว ย่อมเกิดผลกระทบและเกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจและการประกอบธุรกิจของผู้รับบริการอย่างชัดเจน ซึ่งผู้ให้บริการโลจิสติกส์จะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างไร

จากเหตุผลและปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้เขียนจึงเห็นสมควรที่จะศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดสถานภาพและความรับผิดชอบในทางแพ่งของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ตามกฎหมายไทยในกิจกรรมต่างๆ ทุกกิจกรรมที่อยู่ภายใต้ระบบโลจิสติกส์ (Logistics System) โดยในการศึกษาจะเน้นที่กิจกรรมการขนส่งมากกว่ากิจกรรมประเภทอื่นๆ เนื่องจากว่ากิจกรรมการขนส่งไม่ว่าจะเป็นการขนส่งทางบก ทางอากาศ ทางทะเล หรือการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบก็ตาม ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการลำเลียงและการกระจายสินค้าจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคเป็นอย่างมาก และยังเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดต้นทุนสูงสุด ประกอบกับเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ภาวะทางเศรษฐกิจของผู้รับบริการเป็นอย่างมากเช่นกัน นอกจากนี้กิจกรรมการขนส่งแล้ว การให้บริการทางด้านการวางแผนด้านต่างๆ ยังมีความสำคัญที่ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

1.2 ขอบเขตของการศึกษา

เนื่องจากในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อจำกัดในด้านของเอกสารข้อมูลต่างๆ ทั้งที่เป็นเอกสารภาษาไทยและเอกสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในส่วนของเอกสารและข้อมูลทางด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบโลจิสติกส์และการกำหนดสถานภาพและความรับผิดชอบของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ และถึงแม้ว่าจะมีการนำระบบโลจิสติกส์มาใช้กันอย่างแพร่หลายก็ตาม แต่ก็ไม่ได้ให้ความสำคัญทางด้านกฎหมายในประเด็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ให้บริการโลจิสติกส์มากนัก ดังนั้นในเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนได้ทำการศึกษาในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ศึกษาถึงลักษณะทั่วไปของระบบโลจิสติกส์ เพื่อให้เห็นภาพในเบื้องต้นว่าระบบโลจิสติกส์มีประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการมาอย่างไร ประกอบกับคำจำกัดความของระบบโลจิสติกส์ รวมทั้งกิจกรรมทั่วไปในระบบโลจิสติกส์ ประเภทของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ และอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดประเภทของสัญญาโลจิสติกส์ว่าเป็นสัญญาประเภทใด โดยพิจารณาจากบทบัญญัติกฎหมายของประเทศไทยที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบัน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเล พ.ศ.2534 และพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.2548

3. ศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดสถานภาพและความรับผิดชอบของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ในแต่ละประเภทต่อผู้ให้บริการในแต่ละกิจกรรมภายใต้ระบบโลจิสติกส์ว่าผู้ให้บริการโลจิสติกส์แต่ละประเภทนั้นมีสถานภาพและความรับผิดชอบอย่างไร

4. ศึกษาถึงลักษณะของสัญญาโลจิสติกส์ว่าหากในสัญญาโลจิสติกส์ฉบับเดียวกันแต่ได้กำหนดให้ผู้ให้บริการโลจิสติกส์จะต้องให้บริการในกิจกรรมที่หลากหลายกัน จะถือว่าสัญญาโลจิสติกส์นั้นเป็นสัญญาประเภทใด และจะสามารถใช้บทบัญญัติในส่วนของเอกเทศสัญญาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับกับสัญญาโลจิสติกส์ทั้งฉบับและทุกกิจกรรมได้หรือไม่ หรือจะกำหนดให้สัญญาโลจิสติกส์เป็นสัญญาพิเศษที่ไม่ได้อยู่ภายใต้บทบัญญัติของเอกเทศสัญญา หรือจะกำหนดให้กิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดในสัญญานั้นอยู่ภายใต้ระบบความรับผิดชอบกฎหมายของแต่ละกิจกรรมโดยเฉพาะและนำกฎหมายเฉพาะมาปรับใช้แก่กิจกรรมได้โดยตรงนั้น

5. ศึกษาถึงปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการกำหนดสถานภาพและความรับผิดชอบของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในแต่ละกิจกรรม

6. ศึกษาถึงปัญหาในการกำหนดความรับผิดชอบในความสูญหาย เสียหาย และความล่าช้าที่เกิดจากการให้บริการของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ เพื่อนำบทบัญญัติของกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้บังคับ

7. ศึกษาถึงปัญหาความรับผิดชอบของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ในความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดแก่ผู้ให้บริการหรือคู่สัญญา อันเนื่องมาจากความผิดพลาดในการบริหารจัดการและวางแผนในการให้บริการ รวมทั้งการให้ข้อมูลของผู้ให้บริการโลจิสติกส์

8. ศึกษาถึงปัญหาในการกำหนดระดับมาตรฐานของการให้บริการในด้านต่างๆ ของผู้ให้บริการโลจิสติกส์

9. ศึกษาถึงปัญหาและผลทางกฎหมายของข้อยกเว้นและข้อจำกัดความรับผิดซึ่งได้กำหนดไว้ในสัญญาโลจิสติกส์

10. ศึกษาประเด็นการใช้บังคับของพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 ต่อสัญญาโลจิสติกส์ว่าการที่ผู้ให้บริการโลจิสติกส์ได้กำหนดข้อสัญญาต่างๆ ในสัญญาโลจิสติกส์ จะถือได้ว่าข้อสัญญาดังกล่าวนั้นเป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่

11. ศึกษาถึงการควบคุมการประกอบการของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ว่าจะต้องมีการควบคุมหรือไม่ โดยเปรียบเทียบกับ การควบคุมการประกอบการของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องตามพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. 2548

12. ศึกษาถึงความเหมาะสมของกฎหมายไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมสำหรับการนำมาปรับใช้กับการกำหนดสถานะภาพทางกฎหมายและความรับผิดในทางแพ่งของผู้ให้บริการโลจิสติกส์หรือไม่ พร้อมทั้งหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษาในวิทยานิพนธ์นี้ คือ

1. เพื่อให้ทราบถึงลักษณะทั่วไปของระบบโลจิสติกส์ที่ได้มีการนำมาใช้ในทางการค้าระหว่างประเทศ โดยศึกษาเกี่ยวกับความเป็นมาและวิวัฒนาการของระบบโลจิสติกส์ แนวคิดของระบบโลจิสติกส์ คำจำกัดความของระบบโลจิสติกส์ รวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในระบบโลจิสติกส์ทั้งหมด

2. เพื่อให้ทราบถึงปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดประเภทของสัญญาโลจิสติกส์ รวมทั้งการกำหนดสถานะภาพและความรับผิดทางแพ่งของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ประเภทต่างๆ โดยเฉพาะผู้ให้บริการโลจิสติกส์ประเภท Third Party Logistics (3PL) ในกิจกรรมต่างๆ ของระบบโลจิสติกส์ และค้นหากฎหมายที่จะนำมาใช้บังคับความรับผิดของผู้ให้บริการโลจิสติกส์อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาการค้าระหว่างประเทศ

3. เพื่อให้ทราบถึงปัญหาทางกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวกับความรับผิดของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ ไม่ว่าจะเป็นความรับผิดของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ในความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้ให้บริการไม่ว่าโดยตรง หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับเศรษฐกิจของผู้ใช้บริการ

4. เพื่อหาแนวทางต่างๆ ที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดประเภทของสัญญาโลจิสติกส์ รวมทั้งสถานภาพและความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ที่เหมาะสมในประเทศไทย

1.4 วิธีการศึกษา

การศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นการศึกษาในลักษณะการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยจะศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ บทบัญญัติของกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำสัญญา คำพิพากษาของศาลในคดีที่ผู้ให้บริการโลจิสติกส์เป็นคู่ความ สิ่งพิมพ์อื่นๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต และจะดำเนินการสอบถามข้อมูลและสัมภาษณ์ผู้ให้บริการโลจิสติกส์สำหรับกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ดำเนินการ ปัญหาในทางกฎหมายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการประกอบกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น และแนวทางแก้ไขปัญหของผู้ให้บริการโลจิสติกส์

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาประเด็นต่างๆ ข้างต้นในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คาดว่าจะได้ประโยชน์ดังนี้

1. จะได้ข้อมูลและรายละเอียดในเบื้องต้นที่เกี่ยวกับระบบโลจิสติกส์ (Logistics System) และกิจกรรมต่างๆ ในระบบโลจิสติกส์
2. พบเห็นปัญหาทางกฎหมายที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการกำหนดประเภทของสัญญาโลจิสติกส์ รวมทั้งปัญหาในการกำหนดสถานภาพทางกฎหมายและความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้ให้บริการโลจิสติกส์
3. สามารถนำบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้กับการกำหนดประเภทและความสมบูรณ์ของสัญญาโลจิสติกส์ได้ในเบื้องต้น
4. ทำให้เห็นได้ว่าตามบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในแต่ละกิจกรรมของผู้ให้บริการโลจิสติกส์นั้น สามารถนำมาปรับใช้ในการกำหนดความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ได้

5. กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายทั้งในระยะสั้นและระยะยาว สำหรับ
การกำหนดประเภทของสัญญาโลจิสติกส์และการกำหนดสถานภาพและความรับผิดชอบของ
ผู้ให้บริการโลจิสติกส์ เพื่อให้เหมาะสมกับธุรกิจการค้า และก่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น